

Sygn. akt X Cz 237/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział X Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Pochylczuk

po rozpoznaniu w dniu 28.11.2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym w sprawie

z powództwa S. R.

przeciwko T. R.

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 06.09.2013 roku, wydane w sprawie sygn. akt III RC 55/13 w przedmiocie oddalenia wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym

postanawia

oddalić zażalenie.

SSO Anna Pochylczuk

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 06.09.2013 Sąd Rejonowy w Szubinie oddalił wniosek pozwanego T. R. o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym (k. 60). W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd wskazał, że z przedłożonego oświadczenia o stanie majątkowym pozwanego wynika iż od 03.06.2013 prowadzi on działalność gospodarczą, która nie przynosi dochodu, mieszka z partnerką, z którą nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego, wynajmuje pokój z dostępem do kuchni i łazienki za 350 zł miesięcznie, na leki przeznaczą 100-200 zł miesięcznie. Sąd Rejonowy uznał to oświadczenie majątkowe za niezgodne ze stanem faktycznym ustalonym w toku rozpoznania sprawy o alimenty. Przesłuchany w sprawie pozwany podał bowiem, że przesyła matce dziecka 600 zł dobrowolnych alimentów, opłaca mieszkanie, wydaje na leki. Sąd rejonowy powziął wątpliwość skąd pozwany finansuje te wydatki skoro nie osiąga żadnych dochodów. Wskazał, że pozwany pracował w Niemczech, był na zasiłku dla bezrobotnych, a obecnie prowadzi działalność gospodarczą i musi z niej osiągać dochody, których nie ujawnia. Nadto pozwany zeznał, że zaciągnął kredyt w wysokości 15.000 zł na 2 lata, który spłaca po 430 zł miesięcznie, aby go uzyskać musiał posiadać zdolność kredytową. Z tych przyczyn Sąd rejonowy doszedł do przekonania, że pozwany jest w stanie uiścić 180 zł opłaty od apelacji i jego wniosek oddalił.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości zażaleniem pozwany zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu, że jest w stanie uiścić koszty sądowe. Zarzucając powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie go od kosztów sądowych w całości (k. 63). Uzasadniając zażalenie skarżący podał, że na razie „rozkreca” firmę i choć ma pewne zlecenia i uzyskuje przychód, to jednak ponosi też znaczne koszty związane z koniecznością dokonania zakupów o charakterze inwestycyjnym na rzecz swej działalności (mieszalniki farb). Zakupy te częściowo zostały sfinansowane z dotacji z urzędu pracy, a częściowo z bieżących przychodów firmy. Nie jest wypracowywany dochód, gdyż koszty obniżają przychód. Pozwany za fakt notoryjnie znany uważa, że firma na początku działalności nie przynosi dochodu, gdyż konieczne jest, aby zaistniała

na rynku i zdobyła klientów. Pozwany nie jest w stanie poczynić oszczędności gdyż wszelkie wypracowane środki przeznacza na spłatę zobowiązań, alimenty i swoje bieżące utrzymanie. Zdaniem pozwanego zaciągnięcie przez niego kredytu nie świadczy o jego dobrej sytuacji finansowej, gdyż obecnie banki udzielają bez problemów wsparcia na cel związany z otwarciem działalności gospodarczej (k. 63-65).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wynika, że zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Do wniosku winno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów, które sporządza się według ustalonego wzoru (art. 102 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Pozwany spełnił ten wymóg formalny, jednak Sąd Rejonowy ocenił treść jego oświadczenia jako nierzetelna, gdyż pozostaje w sprzeczności z ustaleniami faktycznymi poczynionymi podczas rozpoznania sprawy. W tym zakresie Sąd I instancji powołał się na zeznania samego pozwanego co do ponoszonych kosztów utrzymania i wydatków. Sąd Okręgowy w pełni podziela argumentację zawartą w uzasadnieniu Sądu Rejonowego bez potrzeby jej ponownego przytaczania. Odnosząc się do zarzutów zażalenia wskazać należy, że są one gołosłowne. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą, dokonuje rozliczeń w celach podatkowych, przyznaje, że osiąga przychody, które przeznacza częściowo na cele inwestycyjne, co powoduje, że nie wypracowuje dochodu. Jednak nie przedstawia żadnych dokumentów księgowych na potwierdzenie swych racji. Nie można więc zweryfikować czy istotnie przychody firmy uniemożliwiają pokrycie koniecznych wydatków na koszty sądowe, bo pozwany ukrywa ich wysokość. Sąd Okręgowy wezwał pozwanego do przedłożenia kopii wniosku kredytowego, na podstawie którego uzyskał 15.000 zł kredytu. W zażaleniu pozwany twierdził wszak, że banki bez problemu pożyczają pieniądze na otwarcie działalności gospodarczej. Pozwany w odpowiedzi podał, że użył „skrótów myślowych” podczas przesłuchania, gdyż to nie on zawarł umowę pożyczki, ale K. T. i następnie przekazał mu otrzymaną kwotę. Pozwany nie przedłożył żadnego dokumentu, z którego by wynikało, że K. T. istotnie pożyczyła mu jakiegokolwiek pieniądze. Przedłożony harmonogram spłat kredytu (k. 75) nie dotyczy zobowiązania zaciągniętego przez pozwanego, ale przez Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) M. – T., a więc obciąża koszty działalności gospodarczej innego podmiotu. Powyższe potwierdza tylko ustalenia Sądu I instancji o nierzetelnym charakterze oświadczenia majątkowego pozwanego. Zwolnienie od kosztów sądowych ma charakter wyjątkowy i jest odstępstwem od zasady ponoszenia kosztów sądowych. Intencją ustawodawcy w przepisie art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych było stworzenie możliwości dochodzenia swych praw przed sądem osobom, które znajdując się w wyjątkowo trudnej sytuacji finansowej nie mogą uiścić kosztów sądowych. Chodzi o taką sytuację finansową, która obiektywnie nie daje możliwości zgromadzenia odpowiednich środków na poniesienie tych kosztów. W świetle różnic między zeznaniami pozwanego, jego oświadczeniem majątkowym, a dokumentami jasne jest, że sytuacja taka nie ma miejsca w niniejszym postępowaniu.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zażalenie oddalił.